

KS KALNA SVĒTRUNA

#18 ZVĒRĒŠANA UN MELI

Mateja ev. 5:33-37

Ievads

Kalna svētrunā Jēzus iepazīstina ar Savas valstības noteikumiem. Starp Viņa klausītājiem ir rakstu mācītāji un farizeji, kuri uzskatīja, ka izpilda Bauslību, jo neslepavo, fiziski nepārkāpj laulību un, šķiroties no savām sievietēm, iesniedz vajadzīgos šķiršanās dokumentus. Tomēr Jēzus apgāž viņu paštaisnumu, norādot, ka noteicošais nav ārīšķīga likumu izpilde, bet gan iekšēja sirds vēlēšanās nepārkāpt tos. Arī Savā ceturtajā piemērā Jēzus šo principu skaidri izceļ, ar to iepazīsimies šodienas nodarbībā.

Šodienas lasījums

Izlasiet Mateja ev. 5:33-37.

Diskusijas pirmā daļa

1. Kādas ir Tavas pirmās pārdomas par šodienas Rakstvietā lasīto? Cik tēmas Tu tajā ieraugi?

Šajā Rakstvietā Jēzus pieskaras dažādām tēmām – zvērēšanai, cilvēka vārdu uzticamībai, cilvēka nespējai ietekmēt nākotni, melošanai, u.c.

Šodien pieskarsimies šīm četrām, bet sāksim ar zvērestu un meliem.

2. Kādēļ radās, Tavuprāt, zvērēšana? Un kas tā tāda vispār ir?

Zvērēšana radās viena iemesla dēļ – jo cilvēki meloja, bija neuzticami. Tādēļ bija nepieciešams galējs solījums, kuru laužot, būtu sekas, līdzīgi kā līgumam mūsdienās. Zvēresta ievērošanu pavēl Dievs – izlasām 2 Moz 30:2-3. Pirmais zvērēsts Bībelē ir minēts jau 1 Moz 21:22-31. Un arī Dievs Pats zvēr – izlasām Jes 54:7-10.

3. Vai cilvēki mūsdienās zvēr? Vai Tu esi kādreiz devis zvērestu?

Izlasām Ebr 6:16-18. Zvērēšana ir solījuma došana, piesaucot Dievu

(“ko lielāku”) par liecinieku, uzņemoties Viņa sodu, ja solījumu nepildīs.

Zvērēšana ir nopietna solījuma došana, derības noslēgšana. Cilvēki pārkāpj savus solījumus, bet Dievs nekad, jo Viņam nav iespējams melot.

Mūsdienās cilvēki ne vien sarunvalodā saka, ka “zvēru pie Dieva”, bet arī

tiesas priekšā dod zvērestu, ka runās patiesību, uzsākot atbildīgus valsts

amatus zvēr uzticību, kā arī iestājoties laulībā, cilvēku un Dieva priekšā dod

zvērestu. Tieši arī par laulības šķiršanu jeb šī zvēresta laušanu Jēzus runāja

iepriekšējā rindkopā. Savā ziņā cilvēks, škiroties no sievas bez bībliska

attaisnojuma, pasaka Dievam – “es nododos Tavam taisnajam sodam”.

4. Zvērēšana radās kā pretreakcija meliem. Kas, Tavuprāt, notiktu, ja vienu dienu visi runātu tikai patiesību? Kas izmainītos pasaulē?

Viss apstātos un sabruktu, jo šīs pasaules sistēma ir balstīta uz meliem. Visi

cilvēki visos sabiedrības slāņos melo, žurnālisti, politiķi, vīri sievietēm, sievas

vīriem, bērni vecākiem utt. Jau mazs bērns ir jāmāca nemelot. Iemesls tam ir

šīs pasaules valdnieka identitāte – izlasām Jņ 8:44. Sātans ir melu tēvs.

5. Pasaule ir pilna ar visdažādākajiem melu veidiem. Kas ir lielākie un izplatītākie?

Ir baltie meli, ir “melnie” jeb ļaunprātīgie meli. Ir meli, kas tiek lietoti, lai

kādu nākotnes darbību ietekmētu, un ir meli, kuru mērķis ir apslēpt kādus

pagātnes darbus. Cilvēki melo, lai izceltu sevi labākā gaismā, attaisnotu sevi

un izvairītos no atbildības.

Taču lielākie un izplatītākie meli nav par cilvēkiem, bet par Dievu. Visi, kuri

netic Jēzum Kristum, dzīvo melu ietekmē un paši šos melus pasludina citiem,

ar saviem vārdiem un darbiem. Šie meli ir Sātana visveiksmīgākais darbs.

6. Šīs pasaules grēkā krišana sākās tieši ar meliem – izlasām 1 Moz 3:1-5. Kāda ir Sātana taktika?

Sātans nepielieto klajus melus, bet daudz viltīgāku taktiku – viņš iesēj šaubas

par Dieva teikto. Vārdi “vai tiešām” satur zemtekstu, ka Dievs varbūt nemaz

nav uzticams kā Ādamam un Ievai liekas. Šīs šaubas arī šodien attur cilvēkus

no uzticēšanās Dievam, jo viņiem šī vēsts par Radītāju un Kristu kā Glābēju

šķiet kā muļķība un pasakas – izlasām 1 Kor 1:18.

Paralēlā Rakstvieta

Izlasām Sak 6:16-22. Šeit Dievs min septiņas lietas, kuras ienīst.

Diskusijas otrā daļa

7. Cik no šīm septiņām lietām ir saistītas ar meliem? Ko tas, Tavuprāt, varētu nozīmēt? Kādēļ Dievam ir tik liels naids pret meliem?

Meli kā vienīgā lieta ir pieminēta veselas divas reizes. Ar to kļūst skaidrs, ka Dievs patiesi ienīst melus un nepatiesību, jo tie ir no melu tēva, Sātana. Izlasām Kol 3:9-10 – Pāvils šeit parāda, ka meli ir daļa no vecā, kritušā cilvēka, bet patiesība – no jaunā cilvēka, kas atjaunots saprašanā pēc Radītāja tēla. Tātad, ja nevēlies saistības ar Sātanu, tad nemelo! Bet esi kā Kristus, par kuru Pēteris liecina šādi – 1 Pēt 2:22.

8. Izlasiet Atkl 14:1-5. Šeit ir runa par Dieva atpirktajiem, kuru mutē nav atrasti meli. Viņi arī saukti par lieciniekiem. Kā meli un liecināšana ir savstarpēji saistīti? Kā melu klātbūtne ietekmē Tavu liecību pasaulē?

No tā, cik uzticams cilvēks ir mazajās ikdienas lietās, ir lielā mērā atkarīgs, cik spēcīga ietekme būs viņa liecībai par lielajām lietām jeb Evaņģēliju. Tādēļ ir ļoti svarīgi ne tikai nemelot, bet arī būt uzticamam tajā, kas apsolīts.

9. Atgriezoties pie šodienas Kalna svētrunas teksta – Jēzus nosauc četrus iemeslus, kādēļ labāk nezvērēt nemaz. Ko tie nozīmē?

Bija pavēlēts zvērēt pie Dieva – izlasām 5 Moz 10:20. Taču farizeji deva zvērestus, nemaz netaisoties to izpildīt, tāpat kā bērni, sakrustojot pirkstus solījuma brīdī. Tādēļ viņi zvēreja pie visa cita – debesīm, zemes, Jeruzālemes, tempļa, altāra, savas galvas utt. – tikai ne pie Dieva, lai solījums nebūtu jāizpilda. Tādēļ Jēzus parāda, ka visas lietas ir saistītas ar Dievu – debesis ir Viņa tronis, zeme – Viņa kājsols, Jeruzāleme – Viņa pilsēta, Tava galva – Viņa radījums, nevis Tevis pašā. Tas savukārt nozīmē, ka katrs zvērests, katrs solījums ir saistošs Dieva priekšā! Tādēļ lai Tavs solītais “jā” ir tiešām “jā”, un Tavs “nē” paliek “nē”.

10. Ja Dieva priekšā viss ir redzams, un visi solījumi Viņa priekšā ir saistoši, tad kā ir ar “baltajiem” meliem, ar kuriem cenšamies panākt it kā labu rezultātu? Izlasiet Ābrahāma stāstu 1 Moz 20:1-18 – vai Ābrahāma “baltos” melus Dievs attaisno?

Ābrahāms meloja par savu sievu Zāru, tomēr viņš būtu varējis arī nemelot, uzticēdamies Savam Kungam, ka Tas viņu izglābs no nāves. Dievs nepavēlēja Ābrahāmam iet šo ceļu, par kuru viņš saņēma rājienu pat no neticīgā ķēniņa Abīmeleha. Bet Dievs svētīja Ābrahāmu tik un tā, jo bija iepriekš jau solījis to darīt, un Dievs tur Savu Vārdu arī tad, kad cilvēks netur.

11. Kā Jēzus šodienas Rakstvietas vārdi apliecina Tavu atkarību no Dieva? Cik liela noteikšana Tev ir par savu nākotni?

Solījums ir kā avansa maksājums, ko paņem no nākotnes konta. Tu soli kaut izdarīt nākotnē, taču patiesībā nemaz nezini, vai šī nākotne pienāks. Tādēļ pat caur mūsu vārdiem varam mācīties izrādīt savu uzticēšanos Dievam kā to māca Jēkabs savā vēstulē 4:13-16.

12. Ko Tu vari mainīt praktiskā veidā savā ikdienā, lai kļūtu par uzticamāku cilvēku?

Pirmkārt, centies būt precīzs. Piedomā pie tā, ka ierodies solītajā laikā, izpildi solīto pienācīgi, lai Tavi vārdi būtu uzticami. Cilvēki to pamana.

Otrkārt, izvairies no absolūtiem apgalvojumiem kā, piem., “es būšu” vai “es darīšu”, tā vietā saki “es plānoju būt un darīt” vai “ja Dievs gribēs, tad būšu un darīšu”. Liec tiem jau liecināt par Tavu atkarību no Dieva.

Treškārt, mācies pateikt “nē”. Reizēm Tu pats sevi ieved problēmās, pārāk bieži sakot “jā” un nespējot to visu piepildīt. Vēlāk vienmēr varēsi pārvērst šo “nē” par “jā”, bet ne otrādi. Izpildīts “nē” ir labāks par neizpildītu “jā”.

Noslēgums

Jēzus māca Saviem sekotājiem būt uzticamiem mazās lietās, lai tiem reiz uzticētu lielas lietas. Tavi vārdi ir šīs mazās lietas, kuras ir vai nu ceļš vai šķērslis uz lielajām.